

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Μέρος Α΄ - ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

1. ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΚΡΙΤΙΚΑΙ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΙΣ

Λ*Λ*Λ*Λ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΜΑΛΙΑΣ ΦΛΕΜΙΓΚ

Λ*Λ*Λ*Λ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

Κρίσεις 'Αμαλίας Φλέμιγκ

Άπο τὸ βιβλίο της : Amalia Fleming, A piece of truth (Houghton Mifflin company, Boston), 1973· ἑλληνικὴ ἔκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον : 'Αμαλία Φλέμιγκ, Προσωπικὴ κατάθεση, μετάφρασις Νίκου Φωκᾶ (Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας», Ἀθήνα), 1995.

«... Θυμᾶμαι τίς συζητήσεις μου μὲ τὸν Χρῆστο Σαρτζετάκη, ὅταν τὸν πρωτογνώρισα στὸ Παρίσι. Μοῦ εἶχε κινήσει ἀμέσως τὴ συμπάθεια. Ἔξυπνος, μὲ βαθειὰ μόρφωσι, ἢ προσωποποίησι τῆς ἀκεραιότητος, εἶχε συγχρόνως μιὰ συγκινητικὴ παιδικὴ ἀφέλεια. Ἦταν περήφανος πού ἦταν δικαστής. Ἦταν φανερό, πὼς δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἔχε διαλέξει ἄλλη σταδιοδρομία, πού νὰ τοῦ ταίριαζε περισσότερο.

.....
 Ὁ Σαρτζετάκης, ὁ τόσο ἀδέκαστος καὶ ἀμερόληπτος δικαστής, δὲν θέλησε ποτὲ νὰ συνδεθῆ μὲ ὀποιοδήποτε πολιτικὸ κόμμα μήπως καὶ ἐπηρεαστῆ ἢ ἀμεροληψία του. Ἀρνιόταν ἀκόμα καὶ νὰ ἐκφράσῃ τίς πολιτικὲς του πεποιθήσεις. Παρ' ὅλα αὐτὰ, τὰ φιλελεύθερα ἰδανικά μας ἦταν τὰ ἴδια. Ὀνειρευόμαστε κι οἱ δυὸ μιὰ Ἑλλάδα προοδευτικὴ, στὴν ὁποία θὰ δινόταν στὸ λαὸ (λαὸ ἀνεκτικό, καλόκαρδο, μὲ ἀνοιχτὲς ιδέες, ἀληθινὰ δημοκρατικὸ καὶ ἐναντιωμένο σὲ κάθε παράνομη ἀνάμιξι τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς), παιδεία καὶ καλλιέργεια ἀντάξιά του, καὶ ἡ δυνατότητα νὰ ὀλοκληρωθῆ σύμφωνα μὲ τὴν φυσικὴ του εὐφυΐα καὶ τὴν φυσικὴ του τάσι.

.....
 Αὐτὰ συζητούσαμε πολλὰς φορὲς μὲ τὸν Σαρτζετάκη καὶ συμφωνούσαμε, πὼς κάτι στραβὸ στὸν κυβερνητικὸ μηχανισμό καὶ στὴν πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα συνέθλιβε κάθε φιλελεύθερο διανοητὴ στὴν Ἑλλάδα, ἐμπόδιζε τὴν πρόοδο.

Μὰ ἐκεῖνος ἦταν αἰσιόδοξος. ὅλα θὰ διορθώνονταν. Μόνο μπροστὰ πάει τὸ ποτάμι, δὲν μπορεῖ νὰ γυρίσῃ πίσω, καὶ ἄς τὸ σταματοῦν καμμιά φορὰ «ἀντιδραστικὰ νησάκια». Καὶ μὲ ἔκανε καὶ ἐμένα νὰ ξαναβρίσκω τὰ ὄνειρα τῆς νιότητος μου, τὴν ἐποχὴ τῆς ναζιστικῆς κατοχῆς, τὸ ὄνειρο μιᾶς ἐλεύθερης, προοδευτικῆς, ἀνεξάρτητης Ἑλλάδος, ὅπου θὰ βασίλευε ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ τὸ ὄνειρο, αὐτὴ ἡ πεποίθησι μᾶς εἶχαν δώσει τὸ θάρρος, νὰ ἀντιμετωπίσουμε ἀπτόητοι τίς κακουχίες, τὴν φυλάκισι, τοὺς κινδύνους. Τὶ πίστι εἶχαμε γιὰ τὸ μέλλον ! ... ».

[σελίδες 39-40 τῆς ἀγγλικῆς καὶ 55-57 τῆς ἑλληνικῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τῆς Ἀμαλίας Φλέμιγκ]